

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).
Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Catalunya Nord), Guillem Chacón (Franja de Ponent), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Alvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavinà, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Saez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano (*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La mort d'un poeta no sol ocupar grans titulars, ni durant gaires dies. Menys encara, quan s'esdevé en plena voràgine electoral. Però ha estat així. Ha mort Miquel Martí i Pol i el país ha viscut una intensa sotragada. Senyal que sent. A què és degut, però, aquest sentiment col·lectiu de pèrdua, aquest desempament per la mort d'un poeta? Indubtablement, a la seua vàlua literària. La treballada capacitat poètica de Martí i Pol basteix una base del tot sòlida per sumar-hi tot allò que acaba convertint el conjunt en un poeta del poble.

Efectivament, ell ha estat, com repetidament s'ha pogut sentir i llegir aquests dies, poeta del poble. Amb tota la càrrega emocional del terme. Sense ni un bri de la displicència amb què algú el voldrà pronunciar. "Del poble", que no és sinònim de baix sinó d'intens, senzill, intel·ligible i carregat de lectures. Vet ací el més alt reconeixement que un home de lletres pot obtenir: la connexió directa i natural amb l'ànima del poble que viu –i fa– la llengua amb què ell expressa –i que, escrivint, reviu–. "Jo em sento notablement més còmode amb la llengua de cada dia que no pas amb la de les festes", s'explicava Martí i Pol en el seu moment. I ell, com Vicent Andrés Estellés, va saber fer aflorar la poesia que amara els mots més humils. Potser perquè, igual com Estellés, ens recordava que "no s'és res si no s'és poble", Martí i Pol també sabia, des de la seua experiència de treballador a la fàbrica, des de la lluita diària amb la malaltia, que "el poble és el conjunt del nostre esforç i de la nostra veu i de la nostra petita mort". I tot, sense estridències. Amb el tremp i la serenor de qui se sap unit a la terra per un compromís insubornable.

I és aquest compromís, també, el que s'ha sabut reconèixer en els versos de Martí i Pol. Ell ha ofert la paraula justa al sentiment de cadascú i al de tots per torna. O a la inversa. O simultàniament. Amb plena sintonia amb el seu temps i la seua gent, ha posat veu als anhels de tots, a les ràbies, als amors. Per això avui ens adonem que són tantes les persones que, ara i aquí, se'n saben versos de memòria (i que feia temps que no passava). L'afabilitat del poeta, proper a tothom que s'hi acostara, la predisposició del vers per a la música, que l'ha ofert a la cançó (Lluís Llach, Maria del Mar Bonet o Ramon Muntaner, entre molts d'altres), han estès encara més l'abast dels seus poemes.

Miquel Martí i Pol s'ha situat, per dret propi, al costat de les grans plomes de la literatura catalana del segle XX. La connexió que va saber establir amb la gent del seu temps, a més, ha fet que el sotrac de la seua desaparició haja retornat a la memòria col·lectiva el dol per les morts de Jacint Verdaguer o Salvador Espriu. Per a sort de tots, mai no s'han complert les profecies que declaraven el país orfe de poetes per sempre més, i la paraula ha trobat camí per a ser dita. I compartida. Com sempre, ens queda la paraula. Amb Martí i Pol, la més bella.

Ha mort Miquel Martí i Pol i el país ha viscut una intensa sotragada. Senyal que encara sent. Senyal que, tanmateix, la remor persisteix.

Als nostres lectors

Aquesta setmana el tema de portada fa una anàlisi de primera hora sobre els resultats de les eleccions a Catalunya. Aquesta ha estat, sens dubte, la cita electoral més disputada dels darrers anys. Els redactors d'EL TEMPS s'han desplaçat a les seus dels partits principals que hi concorrien per informar-ne amb el màxim rigor.

A més, els lectors tenen l'oportunitat de gaudir d'altres temes igualment interessants, com ara l'extraordinària entrevista d'Oliver Stone a Fidel Castro, i altres productes periodístics: EL TEMPS d'Art, que ha arribat ja al número 10; EL TEMPS del Fred, un especial amb les millors alternatives per practicar els esports d'hivern, com ara l'esquí, però també per temptar d'altres itineraris, més tranquils o familiars: una casa rural apartada de l'enrenou urbà, l'encant d'un balneari... I, per acabar-ho d'adobar, us oferim el segon fascicle de la *Història de les dones als Països Catalans al segle XX*. Esperem que tot siga del vostre gust.

Juli Capilla, coordinador